

Uletené rozprávky

pre veľké deti a malých dospelých

Olivia Olivieri

Da tejto knihy sa môže
KRESLIŤ, MALOVAŤ aj ČARBAŤ!
Čo môže – MUSÍ!

Uletené rozprávky pre veľké deti a malých dospelých

Olivia Olivieri

Text © Olivia Olivieri, 2010

Ilustrácie © Mariana Drgoňová, 2010

Ilustrácia na zadnej strane obálky © Viktorka Procklová, 2010

Ostatné ilustrácie: (sem napíš svoje meno, keď si knižku vyobrázkuješ)

© HLADOHLAS Group, s. r. o.

Martin 2010

info@hladohlas.sk

ISBN 978-80-89502-05-9

Vytvorenie elektronickej verzie Dibuk, s.r.o., 2011

*Venujem Henkovi a Vikinke,
mojim skvelým kinderkom*

Pochváľ sa svojimi ilustráciami!

*V tejto knihe kreslíš obrázky k rozprávkam aj ty. Ukáž ich aj ostatným! Pripoj sa na Facebooku ku skupine **Uletené rozprávky**, odfoť alebo naskenuj svoje kresby a zaves ich tam! Prípadne ich pošli na adresu: **uletenerozpravky@gmail.com** a my ich zverejníme za teba. A nezabudni napísať aspoň svoje krstné meno, prípadne aj vek a mesto, v ktorom bývaš :-)*

O počítačovom chlapcovi

*Aj ty iba vyledávaš pri počítači?
Tak čítaj, čo sa ti môže stať!*

Bol raz jeden chlapec. Na tom by nebolo nič zvláštne, veď chlapcov je na svete veľa. Tento náš chlapec si veľmi, ale naozaj veľmi žiadal počítač. Na tom by nebolo nič zvláštne, veď veľa chlapcov si veľmi žiadajú počítač. Tento si ho však žiadal viac ako autíčko, viac ako samopal, viac ako iPod, ppx, playstation či obrovský hamburger v McDonalde.

Jeho rodičia sa na začiatku vyhovárali, tak ako to len otravní rodičia vedú, že nemajú peniaze a treba kúpiť dôležitejšie veci, napríklad zimné topánky, bundu, letné sandále, učebnice alebo také ozaj hlúposti ako chlieb, jogurty, mlieko či vajčka. No ale keď videli, že ich synček je smutný a čoraz smutnejší, ich tvrdé rodičovské srdce sa pohlo, postrčilo rozum a rodičia začali dumať, hutať a rozhutovať, až prišli na to, ako by sa dal počítač predsa len zaobstarať. Mamička si prestala každé dva mesiace kupovať nové topánky, ani ku kaderníčke už toľko nechodila a začala držať aj diétu, aby ušetrila na jedle. Otecko sa do práce o tri ulice ďalej prestal premiestňovať autom a začal chodiť na bicykli a v sobotu si k športovému prenosu v televízii nepriniesol tri pivá, ale iba jedno. Synčekovi kúpili jedny celoročné gumáky, vetrovku mu daroval starý otec. Na desiatu mu mamička dávala chlieb s maslom alebo aj bez neho, tak na spestrenie a keď bol sviatok, tak mu ho i posolila. Rodičom sa takto podarilo našetriť na novučičký počítač a svojmu synáčkovi-miláčikovi vytúženú vec kúpili.

Bolože to doma radosti! Šťastný chlapec rozviazal ligotavú mašľu na starostlivo zabalenej škatuli, strhol ozdobný papier, vytiahol novotou voňajúci počítač, s oteckom ho poskladali, zastrčili šnúru do elektriny a nastala slávnostná